

Forskning mer än manifest

CRUSH står för *Critical Urban Sustainability Hub*, en sammanslutning av forskare med bostadspolitisk inriktning. Tillsammans med företrädare för några lokala aktivistorganisationer har man försökt ta fram 22 krav för 2000-talets bostadspolitik i *Bostadsmanifest 22 krav för framtidens hem*.

Kraven grupperas under rubrikerna:

- Allas rätt till ett hem
- Ett bostadssystem som bekämpar olikhet
- Hyresrätten och hyresgästen i centrum
- Planering för kvalitet och rättvisa.

Tyvärr är de 22 kraven väldigt allmänt formulerade och det saknas ett "hur". Såsom aktiv i hyresgäströrelsen sedan drygt 40 år tillbaka blir jag en aning förvånad när denna rörelse med 500 000 medlemmar mest kommer med som referens och inte som aktiv bostadspolitisk aktör.

Det finns ett problem när forskare ska delta i en antologi. De är svårstyrda för den som ska redigera antologin och man är för respektfulla mot varandra. Flertalet beskriver ungefär samma områden och referenserna till andra forskare blir så många att texterna blir tämligen svårlästa.

Jag tycker tyvärr inte att skriften är ett manifest, det är snarare en forskningsöversikt och då kryddad med en del marxistiska termer. När man refererar till **Lenins Vad bör göras, brännande frågor från vår rörelse** från 1901 så blir jag rätt nostalgisk och minnen från 1968-års studentrevolt gör sig påmind, men hur viktigt är det i ett manifest som man väl tänkt att ska kunna spridas väldigt brett?

Två kapitelavsnitt sticker ut. Det ena är **Tove Samzelius Att alla barn Sverige ska ha rätt till en plats att kalla hemma**

(manifest 2). Det är en plågsam läsning om hur barn slängs runt mellan hotellhem och vandrarhem och korridorer i nedlagda sjukhus.

Selma 8 år: *"Jag skulle vilja ha en plats där jag kan lägga mina leksaker..... Jag vill ha någonstans som är nära skolan så att jag inte blir trött för då kan man bara gå. Som andra barn".*

Barn som slussas runt mellan socialtjänstens akutboenden så att de helt slutat att delta i skolan, tystnat. Det är ett brott som samhället begår mot dem.

Det andra är **Arne Johanssons** *En Lex Hembla och en ny social bostadspolitik för miljonprogramsområden*, (manifest 17). Det är en nära skildring av en fullkomligt förskräcklig planering för förnyelse av Husby på Järvaområdet i Stockholm. En förnyelse som skulle gjort 1000-tals hyresgäster bostadslösa – ja en plan hur man skulle bygga bort en hel befolkning. Här vill jag veta mer, hur kunde ett sådant förslag komma till, hur tänkte planerarna i stadshuset? Hade man tänkt låta befolkningen bo i tältläger eller skicka dem till tomma hus i gamla bruksorter? Nästa bok får de gärna skriva om det.

Så om jag fick ge ett råd till författarna. Gör om, gör bättre, lyft upp det väsentliga och skippa det andra. Behåll gärna bilderna för de passar väl in i ett manifest.

Carin Flemström

Bostadsmanifest – 22 krav för framtidens hem

Text: CRUSH & Vänner

Illustrationer: Daria Bogdanska

Dokument Press